

Resolucije.

Zborovalci, zbrani na protestnem shodu v hotelu Union v Ljubljani dne 20. julija 1920, kar najodločneje protestirajo proti nameravani opustitvi demarkacijske črte med conama A in B na Koroškem, in sicer zato: 1. Ker bi se z odpravo demarkacijske črte kršila pravno-veljavna velevažna določila mirovne pogodbe, ki pred celim svetom jasno in striktno določa za plebiscitno ozemlje na Koroškem dve strogo ločeni coni do konca izvršitve plebiscita. 2. Odločno in energično protestirajo, ker bi s to krivično opustitvijo demarkacijske črte nastala za našo državo ogromna nedogledna finančna in gospodarska škoda. Naša država je žrtvovala milijone in milijone škode, povzročene po Nemcih, in za javne naprave, kakor pota, ceste, brzojav in pošto itd. 3. Ker bi z ukinjenjem demarkacijske črte skoro gotovo zopet nastale v najkrajšem času življenske razmere v coni A in B, ki bi privedle do obnovitve krvavih izbruhov političnih strasti in sovraštva, torej do pretepov in pobojev, kakor se je že zgodilo v drugih plebiscitnih ozemljih drugod. Iz teh tehtnih za javno varnost, mir in red v coni A merodajnih vzrokov na današnjem shodu zbrani zborovalci odločno in energično pozivajo centralno vladu v Belgradu kakor tudi pokrajinsko vladu za Slovenijo, da se centralna vlada ne ukloni na noben način krivičnemu pritisku in pravno neutemeljeni, nam škodljivi zahtevi mirovne konference, ker bi bila odprava demarkacijske črte v neprecenljivo škodo in pogubo koroške Slovenije in naše države sploh in v zadnjem odločilnem trenutku nepreračunljive koristi za Nemce.

Zato še enkrat slovesno in glasno izjavljamo centralni in deželni vladi, da se krivični zahtevi po odpravi demarkacijske črte na Koroškem ne uklonimo. Mi stojimo za koroškimi Slovenci kot en mož — ena armada, pripravljena tudi s silo braniti naše svete, starodavne pravice. Mi gremo v boj za našo sveto, pravično stvar do skrajnosti. Zato vlada: ne vdaj se, ne ukloni se, kajti ves narod stoji složen, edin za teboj!

Z našimi trpečimi brati v solnčni Goriški in skalnati Primorski ter kršni Dalmaciji pa sočustvujemo najgloblje ter jim kličemo: Vztrajajte, tudi vam zasine zora osvoboditve. Nismo in ne bomo pozabili na vas. Nekulturna vandalska barbarstva italijanska pa se sama obsojajo. Centralno vladu pa pozivamo, da energično zahteva zadoščenja za barbarska dejanja, za povzročeno škodo pa povračilo v polnem obsegu!

Nato se je shod, ki je bil sijajna manifestacija Ljubljane za trpeče brate na Koroškem, kakor tudi Primorskem, zaključil. Predsednik dr. V. Rožič je v svojem govoru upravičeno poudarjal, da so resnične besede ljubljanskega župana dr. I. Tavčarja, da Ljubljana ni zaspana.

Nemška pisma.

XIII.

An den Heimatdienst

Brückl.

Ihre geschätzte Anfrage wird wie folgt beantwortet:

1. Franz Silan vlg. Kriegl in Lind, Gemeinde Griffen, war noch vor kurzer Zeit in slavischem Fahrwasser. Als der älteste Sohn aus der italienischen Kriegsgefangenschaft zurück kam, hat derselbe die ganze Familie für unsere Sache gewonnen, so zwar, daß dieselbe jetzt fest für unsere tenere Heimat einsteht.

2. Hofrat Meyerhofer in Kohlhof bei Völkermarkt ist politisch nicht verlässlich, doch ist derselbe jetzt soweit bearbeitet, daß er bei der Abstimmung mit uns geht.

3. Herr Leitgeb jun. in Kühnsdorf ist verständigt, daß er sich vor seiner Reise nach Triest beim Regierungsrat Blodig in Klagenfurt, Landesregierung, Wirtschaftsamt, melden wird.

Treuen Heimatgruß

Drau.

XIV.

Gemeindeheimatsrat in Völkermarkt. Obmann Eduard Gröbl, Stadtkassier; Stellv. Vinzenz Tschebull, Sparkassebeamter; Schriftführer: Jobst Otto, stnd.; Mitglieder: Eitzsdorfer Josef, Feilhauer; Strauß Ernst, Kaufmann; Tschebull Hans, Kaufmann; Kanduth Norbert, Kaufmann; Pinteritsch Hans, Fabrikant.

Heilgrüße!

Drau.

XV.

Inliegend der Bogen von St. Kanzian unterschrieben.

In Völkermarkt liegt der Bogen noch im Archiv, da weiß noch niemand davon. Ein Bericht über die Verhältnisse der armen Bevölke-

rung müßte doch an Hand von Namen und Beispielen gemacht werden — vielleicht nächste Woche.

Die Bögen für die Unterhaltsbeiträge wurden abgenommen s. Zt. — Es sind viel, die sehr unterstützungsbedürftig sind, invalid etc., welche Papiere werden verlangt? Sollten nicht die Angaben der Leute, bestätigt von 2 Vertrauensmännern genügen? — Das müßte aber rascheres Tempo sein.

Niemals wurde die Wacht am Rhein, nie Deutschland.... gesungen, es fließe wohl viel süddeutsches, aber kein preußisches Blut in unseren Adern. Zuerst aber sind wir Kärntner. — Was sollten Sie Ungünstiges gehört haben? Ich wüßte nichts. Auf hysterisch veranlagte zartbesaitete Dämchen kann nicht Rücksicht genommen werden, wir brauchen unsere Nerven, unsere Zeit für die große Masse, denen gilt unsere Aufmerksamkeit.

Im Gegenteil, der Ausflug am Sonntag nach Griffen — der lt. Auströmmeln erst bei der B.-H. angemeldet werden müßte — war großartig. — Griffen war außer Rand und Band, der Platz und die Gasthäuser waren bombenvoll, da hörte man nichts, als mei Heimat, mei Heimat, Griffner und Völkermarkter sangen sich die ganze Heimatsliebe, die ganze Kärntnersehnsucht vom Herzen, die Griffner haben den denkbar größten Triumph gefeiert, der Tenor wurde auf die Schultern gehoben und die Sänger dankten mit Tränen in den Augen. Und viele der Zuhörer, alte Mädchen mußten weinen. — Da gibts kein Eindämmen mehr. — Die Leute lassen sich nicht mehr halten, ein Funke im Stroh und alles ist in Flammen, es braucht kein Versteckenspielen mehr. — Daß es wieder viele gibt, die überall Unheil wittern, macht nichts. Alte Spießer, die über das Geweichte nicht hinausgekommen sind, deren Sprößlinge, die Drückeberger, die im Etappendienst graue Haare bekamen, weibliche Wesen, die um ihre Pension Bange haben, die darf man nicht hören. Es genügt, wenn man 95% recht macht, 100% Zufriedene unter die Fittiche zu bringen — wäre auch in Jugoslawien nicht möglich, so wenig wie in D.-Ö. Überdies dachten wir von diesen 13 verlangten Punkten sind schon die Hälfte gesichert. — Da sind wir ja noch sehr weit zurück. (Gotovo! Opomb. ured.)

Außerdem soll ich Ihnen melden, daß der Schmied Mohar verhaftet wurde, daß von oben bis unten Hausdurchsuchung war, daß, — obwohl gar nichts gefunden wurde, den Leuten über 4000 K Geld weggenommen wurde. Auf vieles Bitten erhielten die Leute 200 K zurück. Sie wollten für das Geld Schweine kaufen, sind nun in großer Not und auch ohne Verdienst. Bitte schnelles Einschreiten und schnelle Hilfe. Wieviel dürfte Darlehen gegeben werden? Fronleichnam ist nach Grafenstein Ausflug. — Wenns nicht noch erst verboten wird. Plakate wurden heute abgeschlagen.

„Großes Volksfest in Ebenthal, vor den Toren Klagenfurts am 6. Juni...“

Der Sohn vom Maler Vider, der heuer Matura machen soll, war vergangene Woche zweimal hier, passiert frei ohne Unannehmlichkeit. Nach einem Gespräch, das von einer verlässlichen Frau belauscht wurde, will der junge Mann seinen Vater von der Sicherheit der jugoslawisch. Sache in Kärnten überzeugen; deswegen bleibt Kärnten immer noch wie es war; von den Serben sind die Jugoslawen schon weg, Kärnten wurde vor ca. 12—20 Jahren gewaltsam germanisiert... Es ist doch klar, daß der Bursche, der sich für die Matura vorbereiten soll, nicht ohne Ursache jede Woche, mitunter sogar zweimal, nach Völkermarkt kommt. Bitte um genaueste Durchsuchung aller Effekten des Burschen. Die Punkte 2, 6, 9, 12 der verlangten Erklärungen werden wohl kaum bei der jugoslawischen Verwaltung Anklang finden. Und wenn da bis heute nichts erreicht wurde bei der interalliierten Mission, dann ist es heute schon zu spät.

Ich hab's nicht mit den Schreiben der Berichte. — Die ganze Woche bin ich auf den Beinen, um den Leuten ein bisschen das Feuer anzufachen, laß es auf Vorladungen und Hausdurchsuchungen, auf Strafen ankommen. Möchte ja alles schön klappen, wenn die Leute mehr, d. h. wenn d. V. schneller kapierten würden. Grüße im Kopf und weniger Empfindsamkeit hätten, — die Völkermarkterinnen nämlich. Mein Prinzip ist aufmischen, auf jede Chikane der Behörde aufmerksam machen, jede neue Verordnung gehörig beleuchten, jedem Gereizten, jedem Schimpfenden Recht geben, nichts mit Gewalt herbeiziehen, aber jede Gelegenheit wahrnehmen. Die Maulwürfe wählen, die erreichen mehr Erruptionen im Boden als die Spatzen mit ihrem Geschrei auf dem Dache. Heute sind die Anstrengungen der Jugoslawen nur mehr lächerlich, bei der Bevöl-

kerung erreichen sie nichts, wenn sich nur nicht die D. kärntn. Regierung bei diplom. Verhandlungen übertölpeln läßt.

Herzliche Heimatgrüße!

Relg.

Kaj dela Koberer?

Kaj nam povedo pisma g. J. Kobererja iz Dobrle vesi, ki jih je pisal nemškemu propagandnemu vodstvu? Čujte dobrolski Slovenci!

I. Koberer je osebno vtihotapil 25 skatelj saharina čez demarkacijsko črto. Kako jih je porabil, ni znano. Najbrž jih je „hranil“ za se.

II. Koberer je duša narodno-izdajalske „Arbeitsstelle Eberndorf“ in „Schriftführer G. H. R. (Gemeinde-Heimats-Rat) Eberndorf“; iz njegovih pisem je razvidno, da je organiziral in vodil vso nasprotno propagando v občini in okolici, ki se je začela takoj po njegovi vrnitvi ob Veliki noči iz begustva v N. Avstriji, odkoder je prišel z natančno izdelanim načrtom za propagando. Koberer je prejemal od Nemcev mu poslane letake in nasprotno časnike in jih dal po svojih zaupnikih trositi najprej po noči, v zadnjem času pa po dnevu. Napravil je nemški glasovalni imenik in sestavil ter poslal nemškemu propagandnemu vodstvu glasovalno kalkulacijo za posamezne vasi. Sestavil je recept-načrt za nadrobno hujskarijo po vaseh, ga v svoji hiši izročil svojim zaupnikom, ki so se najbrž po noči pri njem zbirali in jih še posebno ustmeno inštruiral. V njegovi hiši je podpisalo 10 Nemcev in nemčurjev neko vlogo na antantno komisijo v Celovcu, v kateri razkladajo svoje želje in pripovedujejo svoje sanje. Razumljivo je, da gospodje pri komisiji niti prebrali niso te čečkarije in vrgli vse v koš. Koberer je zbiral tudi poročila iz drugih krajev in jih oddajal naprej. Prejemal je propagandni denar (20.348 K) in z njim podkupoval renegate. Pošiljal je nemški propagandi snov za letake in poročila v časnike, pamflete zoper nas, ki so se potem tudi tam objavljali, posebno v „Villacher Zeitung“ in „Freie Stimmen“.

III. Koberer je tihotapil pisma čez demark. črto v N. Avstrijo in spravljal oz. dal spravljal tiskani agitacijski material (nemške letake in časnike) iz N. Avstrije sem.

IV. Koberer je špijoniral za N. Avstrijo. Pošiljal je čez demark. črto poročila, kje se nahaja naše vojaštvo, kakšen duh veje med njim, najbrž jih je tudi podpihoval zoper nas po svojih zaupnikih v gostilnah; poročal je, kakšna je hrana vojakov, kako so sestavljene naše orožniške postaje in ali so orožniki Korošci ali ne.

V. Koberer psuje pod psevdonimom „Tasche“ (boljše bi bilo „Maultasche“) v svojih pismih naše vojaštvo, tudi častnike, justico, državo in upravo. Piše na pr. med drugim: „Muster jugoslaw. Unverschämtheit.... Wie diese Seele, der Geist, von welcher die Machthaber im SHS Staate getragen sind, in Wirklichkeit aussieht...“ Se norčuje iz okr. glavarstva Velikovec, o katerem pravi med drugim: „Nur die Bez.-Hauptmannschaft Völkermarkt scheint es noch nicht zu wissen in ihrer Beschränktheit“. Imenuje naše uradnike, ki so se pripeljali v družbi domačinov s petjem s tabora v Žrelcu domu: „eine Menagerie mit einer großen Zahl von recht wilden Tieren“ in pravi o njih, da so „mit südslawischen Agitationsgeldern übersättigt und mit verkrachten Studenten bis weit über die Sperrstunde hinaus ihre Zechgelage feiern“. Pravi o gerentu Franu Krašna, ki ga enkrat imenuje „Allmächtiger Beherrscher des Jauntales im Namen des Königs Peter“, da mu nobeno sredstvo ni „zu schlecht und zu gemein“. Imenuje naše abiturijente ozir. visokošolce gg. Lovra Lipica iz Lovank ter Jož. Kapa in Jož. Vedenika iz Dobrle vesi, ki sta bila oba skozi leta v vojni in v ujetništvu, „verkrachte Studenten“; naše zaupnike kakor državno-pravdnškega funkcionarja in kmeta-domačina Lud. Hojera pd. Tomana iz Dobrle vesi, Karola Oraša na Jezernici, Edv. Rigler pd. Zagazdovega v Sinči vesi, Janeza Krajncu pd. Zilana iz Podhoma (očeta za slov. Koroško padlega junaka Jan. Krajnc-a), Mart. Greifa pd. Laškolk-a iz Bukovja in druge, celo eno žensko Ano Plišovnik iz Dobrle vesi, vse imenuje „Lumpen“ in se laže o njih, da dobe kar po 1000 K na enkrat za agitacijo, da podkupujejo in ovajajo ljudi in po dnevu in po noči špijonirajo okoli.

Opozarja se na to, da so vsa pisma lastno-ročno pisana po J. Kobererju in da ni niti najmanjšega dvoma, da jih ne bi bil Koberer pisal, čeravno se je podpisoval s psevdonimom „Tasche“. Zakaj si je ravno to ime izbral, ne vemo. Najbrž zato, ker je povsod delal samo za svoje „Tasche“ (svoj žep). Vsi, ki so videli originale, so na prvi pogled spoznali Kobererjevo pisavo, ki jo vsak pozna. Da je „Tasche“ res Koberer, je nedvomno dokazano iz enega izmed pisem, v katerem opisuje

svoj nastop pred okr. komisarjem Svetino in okr. glavarjem Kaklom, ker ni dobil propustnice in zahteval za to uradno potrdilo.

Dobrolci, ki to berete, povejte, kdo je „Lump“: ali naši pošteni slov. kmečki zaupniki, ki že skozi stoletja prebivajo na teh tleh, ali pa g. „Tasche“-Koberer, ta nemški pritepenec, ki si je pri nas napravil svoje premoženje, vzel slov. dekle za ženo in se vsilil v staro in ugledno slov. hišo — sedaj pa pljuje v skledo, iz katere je in izdaja tiste, po katerih je zrastel iz velike ničle do veljave in premoženja.

Iz cone B.

Prijateljevo pismo. „Mogoče Ti je že znano, da so tukaj na kres zažgali Nemci na ukaz celovške vlade in deželnega šolskega sveta demonstrativne ognje. Akcijo so večinoma vodili učitelji in nemčurji. Otroci so morali drva skup nositi in ljudem so pravili, da gre samo za kres. Tukaj so žgali kres in streljali rakete. Šele iz časopisov so naši ljudje zvedeli, da je šlo za politično demonstracijo. Pred Cirilom in Metodom so hodili orožniki okoli pri kmetih in so jim pretili s kaznijo, ako bodo žgali 4. 7. ognje. Tukaj so cel večer patrolirali 4 orožniki. A vkljub temu so naši ljudje precej ognjev zažgali. Pogled na Karavanke je bil krasen in veličasten. Imel sem priliko opazovati, kako so Nemci in nemčurji ob pogledu na to krasno sliko besneli in rjaveli. Bilo je slišati dosti glasov: Cona A je za nas izgubljena. In jaz sem se veselil in si mislil: Boste še več izgubili! Torej: Naprej, zastava slave!“

Dnevne vesti.

Dobrolci pozor! Jože Koberer je dobil za nemško propagando, to je za Judeževu delo med nami, 20.348 jugoslov. kron in 25 škatelj saharina. Kogar vprašamo, koliko je od tega dobil, vsak pravi, da ničesar. Zdi se, da je gospod Jože vse sam „shranil“. Kaj poreče k temu „Kärntner Heimatsdienst“? — Dobrlavas, dne 15. julija 1920. Krajevni odbor narodnega sveta Dobrlavas.

Kaj si Nemci domišljujejo! „Der Heimatsrat berichtet eventuell über nicht neutrales Verhalten von Mitgliedern der Entente-kommission (Vertraulich).“ Iz nemških aktov.

Guker v Nemški Avstriji. Da je v N. Avstriji še večje pomanjkanje čukra kakor pri nas, nam kaže ta le uradni razglas: „Infolge der herrschenden Zuckerknappheit soll in Wien im Juni und in den Ländern im Juli an Stelle von Haushaltungszucker Sacharin ausgegeben werden. Es dürfen infolgedessen unter gar keinen Umständen in Wien die auf den Monat Juni, in den Ländern die auf den Monat Juli lautenden Zuckerkarten und Bezugscheine in Zucker eingelöst werden. Hievon sind lediglich ausgenommen die Zuckerkarten für Kranke, Schwangere, stillende Mütter und Kinder unter 6 Jahren, sowie die Bezugscheine der Krankenanstalten und Kleinkinderheime, welche auch in den Sacharinmonaten in Zucker, und zwar wie bisher nach Möglichkeit in Weißzucker eingelöst werden. Wien, am 5. Juli 1920. Österreichische Zuckerstelle pr. pa. Mikusch s. r., Moßner s. r.“

Dopisi.

Velikovški okraj.

v Velikovec. Od velikovškega Nemca smo sprejeli sledeči dopis, ki ga rade volje objavljamo v nemškem jeziku. Ne gre za Mirove „Ränkeschmiederei“, kakor se izraža Landsmannschaft, ampak za vse kaj drugega. „Frau Therese Strauß, Völkermarkt. In der Nr. 32 des „Mir“ wurde ein Schreiben von Ihrer Hand an Herrn Meßner in Brückl veröffentlicht. Dieser Brief gibt uns so recht einen Einblick in Ihre und Ihrer Anhänger Arbeiten und Pläne, zugleich aber auch einen Ausblick in die Zukunft unter Deutsch-Österreich, wenn wieder eine gewisse Klasse das sogenannte

große Wort führen wird. Diese „Frauenorganisation“ verdient durchaus nicht diese Benennung, sondern würde dafür die Benennung „Schlangennest“ viel passender sein. Und Sie, liebe Frau Strauß, würden dazu die würdigste „Schlangenkönigin“ bilden, damit wäre Ihrer, mit viel Falschheit und Tücke durchtränkten Arbeit, entsprochen. Übergenug sind wir durch das Schlagwort „Fürs Vaterland“ betrogen worden und heute will man von uns, dem Volke, Heimatsliebe verlangen, wo doch diejenigen, welche dies verlangen, Volkesliebe noch niemals kannten und ihre Heimatsliebe von Geschäftspolitik und Machtwiedererlangung gänzlich durchseucht ist. Hoffentlich werden in Zukunft im „Schlangennest“ Versetzungen, Pensionierungen, Drohungen, Verwünschungen etc. etc., anlässlich der gemachten lehrreichen Erfahrungen nicht mehr mit der bisherigen Gewissenslosigkeit und dem bisherigen Ausmaße ausgebrütet werden. Durch die großen Enttäuschungen und Entbehrungen der letzten Jahre vernünftig denkend gewordene Völkermarkter.“

v Velikovec. Meseca novembra 1918 je pripeljal v Velikovec narednik Popik z vojnega polja dva nabasano polna voza različnih živil, kakor moko in slanina, čevljev in posebno veliko cigaret in cigar. Tik pred njegovim stanovanjem ga ustavi domači „Heimwehr“ in mu odvzame ves vojni plen, češ, to vse je za velikovške reveže. A glej čudež — vojni plen je izginil — reveži niso dobili ničesar, pač pa so različne osebe po noči pridno spravljale to zaplenjeno blago na svoj dom. Več pa znajo povedati sodnik Poetsch in učitelj Schiestl in Strugger. Sicer pa je vsem Velikovčanom ta slučaj dobro znan in se je ljudstvo radi tega dogodka dosti zgražalo nad krivci.

v Velikovec. Nemci se organizirajo. Občinski „Gemeindeheimatsrat“ je bil prej tako sestavljen: Fr. Strauß, vodja; Gröbl, Buchleitner. Dobro si bomo zapomnili vsakega Velikovčana, ki sedaj dela proti nam, kateremu diši denar velikovških okoličanov, ki pa dela proti okoličanom. Mi vas bomo tako stisnili in napravili železen obroč okoli Velikovca, da boste kar cvlili. Mi tu smo gospodarji, pa ne vi in vaša spufana nemškonacionalna politika. Zaveden kmet.

Št. Rupert pri Velikovecu. (Marijina družba) je god svojega drugega patrona sv. Alojzija v nedeljo dne 20. rožnika prav slovesno obhajala. Pri popoldanski božji službi je imel č. g. Pavel Gril slavnostno pridigo, v kateri je z mladeniško zgovernostjo proslavljal Marijino družbo kot najvarnejše zavetišče za naša slovenska dekleta. Nato se je vršilo sprejemanje novih članic, pet vrlih deklet je bilo na novo v našo družbo sprejetih. Družba šteje zdaj 45 članic, v Marijinem vrtcu pa je 30 šolskih deklic.

v Dobrlavas. Spomin na junaške čine in brezprimerno hrabrost nemčurjskih Luža-četašev pd. „Luža-verteidigerjev“ bo še skozi desetletja zvalil vsakemu slovenskemu Podjuncu smeh na ustnice. Z velikim „tam-tam“ je šla tedaj ta stotinja, okoli 60 mož, na planino „Luža“. Navdušenja in hajlanja pri nemčurjih pri odhodu ni hotelo biti konca. Težko nam je, da se ne bi vzdržali smeha, če se spomnimo teh junakov. Zares krasna nemška formacija! Škoda, da je ni kdo fotografiral in poslal podobo v dunajski šalji list „Kikeriki“. Eden je bil star, drugi mlad, eden „krumpast“, drugi škrbast, eden majhen, drugi velik, celo 16letne dečke so vlekli seboj. Duša in duševni vodja te stotnije je bil znani dobrolski „Spitzbart“ Jože Koberer, ki je najbrž hotel postati podjunski Garibaldi. Koberer je bil njih „Rechnungsunteroffizier u. Menagemeister“. Dobili so po 14 K na dan, hrano pa jim je Koberer zberačil in izsilil od kmetov. Kot general seveda sam ni šel v fronto in je tudi prvi zbežal, ko so tri srbske predstraže napravile na „Luži“ „Durchbruch“. Ker prehrana ni bila dovoljna, so začeli „Luža-verteidigerji“ po znanem folksveroversemskem receptu sami za se skrbeti. V globaškem farovžu je zginit mošt, drugod kruh, skratka, postali so pravi „Bauernschreck“ za „kašte“ podjunskih in rutarskih slovenskih kmetov. Še danes se smeji jo

brhka slovenska dobrolska dekleta ob razgovoru ob tihih večerih škrbastemu junaku Jerneju Sekolu pd. Blažu iz Dobrlvasi, ki se je nekoč pred njimi hvalil, češ: „Wir Kärntner stramme Leut“, vsak izmed nas pobije 50 Srbov.“ Ko pa so prvo srbsko kapo zagledali, so jo pobrisali. V divjem strahu prileté v Dobrlavas. In dekleta vprašajo Sekola, zakaj beži. On pa: „Gori je Srbov, kakor mravelj.“ In dekleta zopet: „Koliko?“ Sekol nato: „Najmanj 300 mož.“ In dekleta: „Kaj pa je to za vas; zadnjič si rekel, da vsak izmed vas, ki vas je 60, pobije 50 Srbov; torej 60 × 50 = 3000. Zakaj pa potem tako bežite pred 300?“ Pri begu so pozabili ti junaki Dobrlavas sežgati, kar so preje čisto resno obljubovali. Vsi so bili potem po 2 do 3 mesece zaradi ropa, tatvine in drugih takih čednih činov zaprti, samo Masterinov Urbej ne, ker so ga itak Srbi prav pošteno naklestili. Radovedni smo, ali jim bo Koberer sedaj plačal zaostalo „lenungo“ in odškodnino za tiste 3 mesece zavora. Spodobilo bi se že. Morda mu potem odpustijo, da jih je „sfopal“ na „Lužo“, češ, da bodo gori na planini lahko svobodno hodili na lov in samo stražili živino pred tatovi ter da nikjer ni nobenega Srba. Ni čuda, da so mu zelo zamerili, ko se jim je smejal na varnem v „N. Avstriji“, med tem, ko so oni čepeli v ječi. Jože, če si pameten, daj jim nekaj od tistih 20.348 K, drugače znaš nekega dne imeti celo svojo stotnijo na vratu! Na Srbe se ne upajo, na tebe bodo pa že šli.

v Kazaze-Metlova. (Smrt.) Izumiramo! Lani se jih je rodilo celo leto le 14, umrlo jih je pa 20. Letos jih je umrlo tudi že 10, luč sveta zagledalo pa še le 5. Vzrok temu so razne bolezni, ki so v zadnjih letih zahtevale precej žrtv kakor španska, tifus in griža. Bolezen in smrt zlasti rada obiskujeta že med vojsko hudo preizkušeno Riharjevo hišo na Metlovi. Minuli mesec (16. 6.) je v tej hiši umrl brat gospodinje pd. Kumrov ali Riharjev Franc. Zbolel je na svatbi dne 3. 1. t. l. ter kljub večkratni zdravnikovi pomoči ni več ozdravel. Bil je tudi 4 leta v vojni službi, kjer je bil tudi večkrat bolan in odkoder je prinesel kal bolezni tudi domu. Ker je bil vselega značaja, je vsikdar rad pel, vsled česar je bil med metlovskimi fanti posebno priljubljen. Ko so fantje obstopili njegovo bolniško postelj in je čutil rajni, da gre proti koncu, jih je vse lepo prosil in rekel: „Molite, molite, drugače je vse dobro!“ To prošnjo so mu žalostni fantje vestno tudi izpolnili in ob njegovem mrtvaškem odru izmolili za njegovo dušo mnogo rožnih vencev ter tudi oskrbeli zanj dve sv. maši v metlovski podružnici. Ko je bil v letošnjem postu pri nas sv. misijon, se ga ta umrla naš sobrat izredno rad udeleževal, ker so se mu govorili g. misijonarja tako zelo dopadli, da je rekel: „Tako govorijo, da bi jih vedno kar poslušal.“ Dal je v tem zato vsem mladeničem izpodbuden vzgled. Umrli je previden s sv. zakramenti za umirajoče, star še le 27 let. Imel je mirno zadnjo uro in lep pogreb, katerega se je udeležilo zlasti mnogo bivših vojakov in mladeničev iz vse kazaške okolice. Navzočim v tolažbo, pouk in opomin je domači župnik govoril rajnemu u slovo par nagrobnih besed, cerkveni pevci pa so mu zapeli dve pretresljivi žalostinki. Zapušča tri sestre in samo še enega brata, Jožefa Kumerja, ki je v službi pri jugoslovanskem orožništvu v Bilčovsu v Rožu. Franc, spavaj sladko in moli tam za naše mladeniče, in tudi vi, mladeniči, ne opesajte v molitvi zanj! — Smrt ne vpraša, kar pobaša.“ Vzela je Petra in Lorenca, Pavla in Franca, prišla je tudi po Katro Matija in sicer že 10 dni po Francovem pogrebu kakor bi ji bilo žal, da prej ni pravega vzela. Katri je bila smrt le v srečo, ker jo je rešila hude in dolgotrajne bolezni, katero je prenašala večkrat prejemši tolažila sv. vere z veliko potrpežljivostjo. Na Peter in Pavlovo se je preselila v boljšo večnost. Tudi njena zadnja pot je bila lepa. Spremljala jo je posebno mnogo ženstva. Po cerkvenih opravilih in po končanih žalnih pesmih ter mrtvaškem govoru smo jo položili k večnemu počitku. Naj se ji uresniči, kar je rekel Zveličar sveta: „In vaša žalost se bo v veselje spremenila.“

Mariborska eskomptna banka

Glavni trg št. 141 podružnica Velikovec Glavni trg št. 141

Telefon šte. 7 (interurban). — Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani št. 11.695.

Centrala Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljne vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno. Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Podružnica Murska Sobota.

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

